

برنامه های غنی سازی ارتباطی ازدواج با برنامه پایش ازدواج: یک مطالعه مروری نظام مند
Marriage Enrichment Programs with Marriage Checkup Program:
A Systematic Review Study

Fahimeh Bahonar

PhD Student of counseling, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

Dr. Hossein Keshavarz Afshar*

Assistant Professor of Department of counseling, Faculty of Psychology and Educational Science University of Tehran, Tehran, Iran.

keshavarz1979@ut.ac.ir

Dr. Keyvan Salehi

Assistant Professor of Department of Education, Faculty of Psychology & Educational, University of Tehran, Tehran, Iran.

فهیمة باهنر

دانشجو دکترا مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

دکتر حسین کشاورز افشار (نویسنده مسئول)

استادیار بخش مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

دکتر کیوان صالحی

استادیار گروه علوم تربیتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

Abstract

Marriage enrichment programs bring many positive results such as physical health, mental health, and the growth and development of family members. The purpose of this study was to systematically review communication enrichment and marriage checkup program. The method of the present study was qualitative and documentary in terms of design. Since the initial stage of any systematic review includes a complete and regular search of the existing and related background, for this purpose, the field of study was a collection of published works in the form of Persian and English articles and dissertations. Keywords marriage checkup, Relationship enrichment program, Couple relationships checkup, Marriage program and Working whit couple at Google scholar, Science Direct, Scopus, pro quest, sage, Wiley, Psychinfo, Noormagz, Magiran, Sid, Irandoc were searched during the period 1398-1385 (2019-2000). A total of 45 Persian and English studies were reviewed. The studies were a combination of qualitative and quantitative research. Findings showed three important variables relationship regulation, intimacy building, and health improvement in communication enrichment and marriage checkup program. There were also fourteen subscription issues and eleven differentiation issues were extracted from these programs. The results of the research showed that couples' empowerment programs such as marriage checkup programs and relationship enrichment programs, while having very important commonalities and differences, also affect various variables.

Keywords: Relationship Enrichment Program, Marriage checkup Program, Systematic Review.

چکیده

برنامه های غنی سازی ازدواج، نتایج مثبت بسیاری نظیر سلامت جسمانی، سلامت روانی و رشد و ارتقاء اعضای خانواده را به همراه دارد. این مطالعه با هدف مرور نظام مند برنامه های غنی سازی ارتباطی و پایش ازدواج انجام شد. روش پژوهش حاضر با رویکرد کیفی و به لحاظ طرحی از نوع اسنادی بود. از آنجاکه مرحله ابتدایی هر مرور نظام مندی شامل جستجوی کامل و منظم پیشینه موجود و مرتبط است، بدین منظور میدان مورد مطالعه پژوهش، مجموعه آثار منتشر شده در قالب مقالات و پایان نامه های فارسی و انگلیسی بود. کلید واژه های پایش ازدواج، برنامه های غنی سازی ارتباطی ازدواج، بازبینی روابط همسران، برنامه ازدواج و کار با زوج در پایگاه های گوگل اسکولار، ساینس دایرکت، اسکوپوس، پروکوئست، سیج، وایلی، سایکالینفو، سیوپلیکا، نورمگز، مگ ایران، پایگاه مرکز علمی جهاد دانشگاهی و ایران داک در بازه زمان ۱۳۹۸-۱۳۸۵ (۲۰۰۰-۲۰۱۹) جستجو شد. در مجموع ۴۵ مطالعه فارسی و انگلیسی مورد بررسی قرار گرفت. مطالعات مورد بررسی برآمده از ترکیب مجموعه تحقیقات کیفی و کمی بودند. یافته ها نشان دهنده سه متغیر مهم تنظیم روابط، ایجاد صمیمیت و بهبود سلامت در برنامه های غنی سازی ارتباطی و پایش ازدواج بود. همچنین چهارده موضوع اشتراک و یازده موضوع افتراق از این برنامه ها استخراج شد. نتایج بدست آمده از پژوهش ها مشخص شد برنامه های توانمندسازی زوجین از جمله برنامه پایش ازدواج و غنی سازی ارتباط ضمن داشتن اشتراکات و افتراقات بسیار حائز اهمیت، بر متغیرهای مختلف نیز اثرگذار هستند.

واژه های کلیدی: برنامه غنی سازی روابط، برنامه پایش ازدواج، مرور نظام مند

مقدمه

ازدواج تقریباً در تمامی جوامع، رسمی مهم تلقی می‌شود. در هر جامعه ازدواج از ویژگی‌های منحصر به فرد برخوردار بوده و تابع قوانین خاص آن جامعه می‌باشد (ساروخانی، ۱۳۹۲). ازدواج پیچیده‌ترین روابط انسانی و اصلی‌ترین زمینه‌ای است که در آن اثر صمیمیت و روابط اجتماعی رشد می‌یابد و متجلی می‌شود (گیدنز، دانیر، اپلبام و کار،^۱ ۲۰۰۰). در کشور ما ازدواج فرایند تعامل بین زن و مرد است که تحت شرایط و مراسم قانونی شرعی و عرفی برگزار می‌شود و عمل آن مورد پذیرش شرع، قوانین و تشکیلات اجتماعی می‌باشد (نوابی‌نژاد، ۱۳۹۷).

با پیمان ازدواج، ارتباطی شکل می‌گیرد که در مقایسه با دیگر ارتباط‌های انسانی، جایگاهی بی‌نظیر دارد. در ازدواج ابعاد گوناگون جسمی، عاطفی، اجتماعی و ذهنی پوشش داده می‌شود و رابطه‌ای زیستی، اقتصادی، عاطفی و نیز روانی-اجتماعی بین زن و شوهر برقرار می‌شود (لامبرت و دولاهیت،^۲ ۲۰۰۶). از آنجا که ازدواج مبنای تشکیل خانواده دانسته می‌شود، پس هر فردی نتیجه یک ازدواج است که می‌توان آن را ازدواج موفق یا ناموفق نامید (سگرین و فلورا،^۳ ۲۰۰۵). لازمی یک ازدواج موفق برای رسیدن به صمیمت، آگاه بودن به حوزه‌های ارتباطی مؤثر است تا زوجین بدانند در کدام نقاط قوی هستند و در چه مواردی مشکل دارند و نگرانند. زوجها در فاصله زمانی شروع مشکل تا مراجعه به درمانگر، فشارهای عاطفی و تنش‌های بسیاری را تجربه می‌کنند که با مداخله پیشگیرانه می‌تواند تاحد زیادی کاهش یابند. بنابراین احساس نیاز به رویکردهای پیشگیرانه در محققین خانواده از یکسو و گسترش رویکردهای پیشگیرانه در علوم رفتاری ازسوی دیگر به روش‌های متعددی برای ایمن سازی زوجها در برابر افت رضایتمندی زناشویی انجامیده است (اسعدزاده، ۱۳۹۲).

برنامه‌های توانمندسازی و پیشگیرانه برای زوجین نیز به هرگونه مداخلاتی اطلاق می‌شود که سعی دارد تا با کاهش رفتارهای ارتباطی مخرب و تقویت رفتارهای ارتباطی سازنده و مفید از بدکارکردی ارتباطی و فردی پیشگیری نماید. در این برنامه‌ها تلاش می‌شود تا زوجین در برابر عوامل خطر سازی همچون باورهای غیرمنطقی واکسینه شده و عوامل محافظتی چون نگرش‌های مثبت و تعاملات عاطفی صمیمانه و روابط رضایت بخش، تقویت شوند (هانا و برگر،^۴ ۱۹۹۹). برنامه‌های توانمندسازی ازدواج برنامه‌های درمانی نیستند و زوجینی در این برنامه‌ها شرکت می‌کنند که نقاط قوت و ضعف روابط زناشویی خود را بشناسند، و خواهان بهتر کردن هر چه بیشتر روابط خود هستند. سایر فواید برجسته این برنامه‌ها می‌توان به ایجاد مهارت‌ها در زوجها، اشاره کرد که با شناخت و آگاهی بیشتر برخی نیازهای بی‌پاسخ خود را برآورده می‌سازد. و همچنین زوجها یاد می‌گیرند به محض به وجود آمدن مشکل، سریعاً به فکر طلاق نیوفتند، بلکه بیشتر به دنبال بازسازی روابط خود باشند (باهنر، کشاورزافشار و صالحی، ۱۳۹۸).

در این میان می‌توان از برنامه‌هایی همچون برنامه غنی سازی ارتباطی ازدواج دینک مایر^(۵) (۲۰۰۷)، برنامه کاربرد عملی مهارت‌های روابط صمیمانه، برنامه پیشبرد رابطه، روبه‌رویی زناشویی در آخر هفته، برنامه آموزشی برای زندگی در کنار هم، برنامه آموزش صمیمیت زوجین، برنامه بازبینی روابط همسران اولسون، لارسون و اولسون سینگ^(۶) (۲۰۰۹) و سایر برنامه‌هایی مانند موارد ذکر شده را به عنوان برنامه‌هایی برای پیشگیری از زوال رابطه زوجین و پربار سازی ازدواج نام برد. اکبری^(۷) (۱۳۹۱) نیز به اثربخشی آموزش گروهی غنی‌سازی ازدواج به سبک اولسون بر رضایتمندی زناشویی و امید به بهبود رابطه زناشویی زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره و تأثیر غیرمستقیم آن بر همسرانشان پرداخت. رحمتی^(۸) (۱۳۹۷)، اثربخشی مهارت‌های غنی سازی روابط زوجین مبتنی بر طرح تایم بر سازگاری زنان دارای ازدواج زود هنگام و عدالتی شاطری^(۹) (۱۳۸۸) نیز تأثیر این برنامه را بر رضایت زناشویی تأکید کردند. همچنین ابراهیمی، ثنایی و نظری^(۱۰) (۱۳۹۰) با اجرای برنامه غنی سازی ارتباط بر افزایش صمیمیت زوج‌های هر دو شاغل به این نتیجه رسیدند که آموزش آموزش غنی سازی ارتباط تأثیر مثبتی بر افزایش صمیمیت داشته است.

از جمله برنامه دیگری که به ارتباط و صمیمت در کیفیت زندگی زناشویی اهمیت می‌دهد، برنامه پایش ازدواج است. هدف برنامه پایش ازدواج فراهم کردن ساختار و ابزار برای بازرسی منظم روابط زوجین به صورت شناسایی زود هنگام از زوال سلامت رابطه، پیشگیری

1 Giddens, Duneier, Appelbaum, & Carr

2 Lambert & Dollahite

3 Sargin & Flora

4 Hannah, Berger

5 Dhkmeyer, & Carlson

6 Bon, Larson & Olson-Sigg

و مداخله زود هنگام، ایجاد انگیزه و ترویج سلامت زناشویی بلند مدت و جلوگیری از طلاق است که در دو مرحله ارزیابی درمانی، مصاحبه انگیزشی و بازخورد صورت می گیرد. ساختار برنامه شامل سه جزء است: یک مصاحبه تاریخچه روابط، ارزیابی درمانی از نقاط قوت و ضعف و بازخورد انگیزشی است. چیزی که این برنامه را از سایر برنامه های دیگر متمایز می سازد، می توان به کوتاه مدت بودن آن متشکل از چند پرسشنامه و پایشی است که سالانه تکرار می شود، که موانع اقتصادی و زمان را کاهش می دهد، مشارکت فعال زوج در تمام مراحل ارتقاء سلامت زناشویی اشاره کرد و حالت پیشگیرانه بودن آن می باشد (کوردوا^۱، ۲۰۱۴). زوجین از همان ابتدا آگاهی پیدا می کنند که قرار است آن ها تنها ارزیابی و بازخورد با یک مشاور آموزش دیده را به عنوان خدمات بهداشتی دریافت کنند. هدف از این کار جذب کردن زوجینی است که ممکن است مشکوک یا بی اعتنا به درمان زناشویی باشند. این امر همچنین به زوج های شکاک اطمینان می دهد که پایش ازواج به هیچ یک از آن ها فراتر از جلسات ارزیابی و بازخورد نیاز ندارد (موریل^۲، ۲۰۱۱).

برنامه پایش ازدواج از موفقیت بیشتر و بازگشت کمتر نسبت به سایر رویکردهای غنی سازی برخوردار است. همانطور که در پژوهش انجام گرفته در دانشگاه کلارک توسط کوردوا (۲۰۱۴) به منظور افزایش دسترسی این برنامه در مراقبت سلامت زناشویی بر روی ۴۴۳ نفر (۱۴۲ مرد، ۲۲۹ زن) که به صورت تکی، زوجی در رده سنی ۲۰ تا ۷۸ ساله بررسی شدند، نتایج حاکی از مفید بودن این برنامه برای زوج هایی که به وجود مشکل در رابطه خود آگاه نبودند، زوج هایی که به دنبال درمان بودند، زوج هایی که دارای محدوده وسیعی از عملکرد روابط مشکل زا (پایین بودن روابط و وخیم بودن اوضاع) بود. پژوهش دیگر توسط سیگرنگ، کوردوا، گرای، نجارا، هاوریلنکو^۳ همکاران (۲۰۱۶) با هدف اثربخشی این برنامه بر روی خانواده های نظامی نشانگر پذیرش این برنامه و اجرای آن توسط زوجین بوده است. در پژوهشی توسط اروین^۴ (۲۰۰۸) به منظور مقایسه اثربخشی برنامه پایش ازدواج و زوج درمانی های سنتی برای سنجش پیشانی در بین زوجین دانشجو، نتایج نشان دهنده ارائه سطح پایین تری از پیشانی و اضطراب در بین گروهی که برنامه پایش ازدواج را دریافت کرده بودند نسبت به گروه مقابل بود.

لذا با توجه به گستردگی برنامه های توانمندسازی ارتباطی ازدواج و شکل گیری چالش ها و فرصت های جدید در سبک زندگی زوجین، از این رو هدف کلی این پژوهش مروری نظام مند برای کشف متغیرهای موثر و تشابهات و افتراقات برنامه های غنی سازی ازدواج با برنامه پایش ازدواج بود. اجرای پژوهش حاضر از دو جنبه نظری، کاربردی حائز اهمیت است. مشخص کردن متغیرهای موثر در ازدواج و نگاه جامع به برنامه های موجود در حوزه توانمندسازی ازدواج زمینه را برای پژوهش های آزمایشی و مداخله ای بعدی فراهم می کند. ازسوی دیگر افزایش آمار طلاق در ایران، نیاز به مداخلات پیشگیرانه جهت پیشگیری از آسفتگی های زناشویی و کاهش آمار طلاق را ضروری می نماید و بررسی دقیق این برنامه ها می تواند در راستای دستیابی به این هدف به متخصصان حوزه خانواده و زوج درمانگران کمک شایانی نماید.

روش

روش پژوهش حاضر کیفی و به لحاظ طرحی از نوع اسنادی است. از آنجا که مرحله ابتدایی هر مرور نظام مندی شامل جستجوی کامل و منظم پیشینه موجود و مرتبط است، بدین منظور میدان مورد مطالعه پژوهش حاضر، مجموعه آثار منتشر شده در قالب مقالات و پایان نامه های فارسی و انگلیسی زبان مرتبط با کلید واژه های "پایش ازدواج"، "بازبینی روابط همسران"، "برنامه ازدواج"، "کار با زوج" و "برنامه غنی سازی ارتباطی" تعیین شد. ترکیبات مختلف کلمات کلیدی زیر: برنامه غنی سازی ارتباطی زوج، بازبینی روابط زوج ها، برنامه پایش ازدواج استفاده شد. نتایج مرور نظام مند این مطالعه براساس مقالات و پایان نامه های چاپ شده در سایت های داخلی (نورمگز،

1 Córdova

2 Mirill

3 Grang, Cordova, Gray, Najera, & Hawrilenko,

4 Ewin

5 Marriage checkup

6 Couple relationships checkup

7 Marriage program

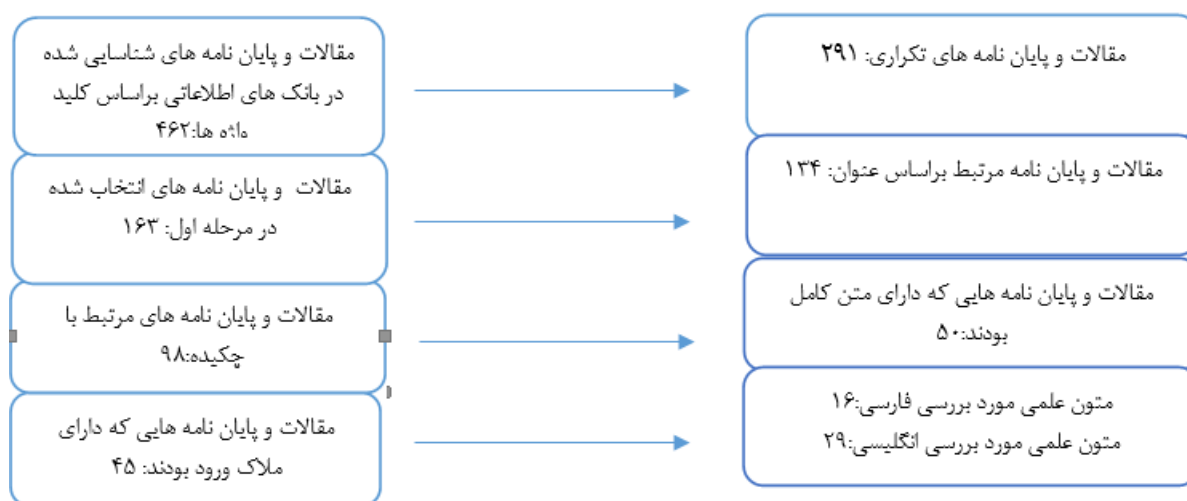
8 Wiking whit couple

9 Relationship enrichment program

مگ ایران، پایگاه علمی جهاد دانشگاهی، پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران^۱ و در پایگاه های خارجی (گوگل اسکولار، ساینس دایرکت، اسکوپوس، پروکوئست، سیج، وایلی و سایک اینفو) بود.

ابتدا تمام مقالات مرتبط پایش ازدواج و بازبینی روابط زوج در ایران جستجو شد که متأسفانه پژوهش علمی در باب برنامه پایش ازدواج پیدا نشد و تنها یک کتاب در حوزه بازبینی روابط زوج یافت شد که در این مطالعه لحاظ نشد. بنابراین با کلید برنامه غنی سازی ارتباطی زوج جستجو انجام شد. روند بررسی مطالعات در شکل ۱ گزارش شده است.

ملاک های ورود مقالات جهت ارزیابی عبارتند از: الف) تمرکز آشکار بر برنامه پایش ازدواج (تمامی مقالاتی که پیرامون پایش ازدواج بودند، و یا ملاک های کلیدی این برنامه را داشتند)، ب) حداقل درمورد اثربخشی و یا در رابطه با توصیف برنامه پایش ازدواج، بازبینی روابط زوج و سایر برنامه های غنی سازی ارتباطی ازدواج در مقدمه تعریف شده باشد. ج) نمونه شامل زوجین در سطوح مختلف رضایت زناشویی و یا مطالعاتی پیرامون برنامه بود. د) گزارش های پژوهشی به زبان انگلیسی و فارسی منتشر شده باشد. و) مقالات منتشر شده بین سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۹ و در زبان فارسی بین سال های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۸ باشد. ملاک های خروج زیر اعمال شد: الف) نامه ها، سرمقاله ها، راهنماها، کتاب ها، مقالات کنفرانسی و مطالعات منتشر نشده، ب) نحوه روند فرایند انجام کار را گزارش نکرده باشند.

شکل ۱: خلاصه فرایند و روش مطالعه اسنادی در مرحله اول

نتایج ارزیابی کلی کیفیت این پژوهش ها نشان داد که ۲۹ مقاله (۶۴/۴۴) کیفیت خوب، ۱۶ مقاله (۳۵/۵۵) کیفیت متوسط داشتند و هیچ موردی از پژوهش ها کیفیت ضعیف را نداشتند.

برای تحلیل داده ها، در این پژوهش، تعداد کل ۴۶۲ مقاله و پایان نامه انتخاب شده از سوی پژوهشگران، در مدت زمان ۱ ماه به دقت بررسی شد و به منظور شناسایی متغیرهای موثر و اشتراکات و افتراقات، از روش کدگذاری دستی استفاده شد. داده ها از بخش یافته های هر مقاله و پایان نامه استخراج و شناسایی شدند. نویسنده ی اول با خواندن، بازخواندن و کدگذاری خط به خط، مشغول بررسی مکرر داده ها شد. گروه تحقیق هم گد های شناسایی شده یا همان متغیرهای را همزمان بررسی می کردند تا اعتبار درونی آن را تأیید کنند. این مراحل در فرایندی تکراری آنقدر تکرار می شدند تا توافق جمعی در مورد ارائه یافته ها به دست آید و متغیرهای نهایی با یافته های اصلی مطالعاتی که بررسی شده بودند دوباره مرور شدند تا اطمینان حاصل گردد که داده ها به شکلی وفادارانه ارائه می شوند (سندلوسکی، ۲۰۰۴).

یافته ها

1 Normagz, Magiran, Sid, Irandoc

2 Google scholar, Science Direct, Scopus, pro quest, sage, Wiley, Psycinfo

3 Sindelowski

همانطور که اشاره شد در مجموع ۴۵ مطالعه فارسی و انگلیسی مورد بررسی قرار گرفت. مطالعات مورد بررسی برآمده از ترکیب مجموعه تحقیقات کیفی و کمی بودند. از آنجایی که تمرکز این پژوهش بر روی متغیرهای موثر و اشتراکات و افتراقات برنامه‌های ارتباطی غنی‌سازی ازدواج با پایش ازدواج بود، از قسمت یافته‌های پژوهش و نتایج آنان استفاده بیشتری شد. در ادامه ابتدا پژوهش‌های خارجی و سپس مطالعات داخلی بررسی شده ارائه شده اند.

جدول ۱: بسط و توضیح پژوهش‌های بررسی شده خارجی

شماره	نویسنده	سال انتشار	کشور	عنوان	نمونه	روش	نتایج
۱	اروین	۲۰۰۸	آمریکا	مقایسه پایش ازدواج و زوج درمانی سنتی: بررسی میزان نگرانی برای زوج های دانشجو	۱۶۳ زوج	آزمایشی و علی مقایسه ای	مداخله پایش ازدواج در درمان زوجها موفق تر از زوج درمانی سنتی بود.
۲	اولسون و همکاران	۲۰۰۹	آمریکا	پایش زوج: تنظیم روابط	_____	توصیفی از نوع پیمایشی	مشخص کردن ۳۰ حوزه ارتباطی زناشویی برای پایش زوج
۳	ایوانس و همکاران	۲۰۱۶	آمریکا	ارزیابی مداخله مختصر ازدواج توسط مشاوران سلامت رفتاری در مراقبت اولیه نظامی	۲۵۰ زوج	آزمایشی	نتایج حاکی از مفید بودن بکارگیری این روش برای زوجین نظامی درارتقاء کیفیت زندگی آنان بود.
۴	باتیک و کالکان	۲۰۱۹	ترکیه	تاثیر برنامه آموزشی غنی سازی ارتباطی برای زوجها در دوره انتقال به والدشدن بر میزان رضایت زناشویی	۱۲ زوج	آزمایشی	نتایج نشان داد که برنامه غنی سازی روابط زناشویی در افزایش رضایت زناشویی قبل از تولد و محافظت از آن پس از تولد مؤثر است.
۵	بردفورد و همکاران	۲۰۱۵	آمریکا	بررسی فرایندها و نتایج دوجلسه مداخلات زوجی	۲۰ زوج و ۶ درمانگر	کیفی	توجه به سه ضلع مثلث انگیزه مراجع، رابطه درمانی و تغییرات درمانی از نظر ادراک و رفتار در مراجعین باعث ارتقاء این برنامه می‌شود.
۶	تریلینگس گارد و همکاران	۲۰۱۶	دانمارک	یک کارآزمایی کنترل شده تصادفی از پایش ازدواج برای تمرین خصوصی	۲۲۳ زوج	آزمایشی	گروه مورد آزمایش نسبت به گروه کنترل سلامت رابطه بهتری را گزارش کردند.
۷	دارلینگ	۲۰۱۶	آمریکا	پایش ارتباط قبل از تولد کودک: یک مداخله برای کاهش افسردگی و اضطراب زوجین	۱۰۴ زوج	آمیخته	ترویج انتظارات واقع بینانه و همکاری مشترک بعد از زایمان و بهبود سلامت خانواده
۸	داس و همکاران	۲۰۱۹	آمریکا	بدست آوردن دستاورد در روابط و عملکرد فردی با برنامه آنلاین بهبود روابط	۱۵۱ زوج	آزمایشی	نتایج نشان می‌دهد که این برنامه می تواند برای افرادی که مشکلات رابطه ای جدی دارند، بهبود معنی داری ایجاد کند. پیشرفت‌های چشمگیر در رضایت از رابطه، در طول برنامه و حداقل برای یک سال حفظ شد. علاوه براین، دستاوردهای

Marriage Enrichment Programs with Marriage Checkup Program: A Systematic Review Study

اولیه در عملکرد فردی شامل علائم افسردگی و اضطراب نیز طی ۱ سال کاهش پیدا کرد.						
۹	درگاهی و همکاران	۲۰۱۷	ایران	تاثیر آموزش رویکرد غنی سازی ارتباط در استرس شغلی و کیفیت رابطه زناشویی در بین کارمندان شهرداری	۱۵ زوج	آزمایشی
برنامه آزمونش ارتباطی تاثیر بسزایی در کاهش استرس شغلی و بهبود کیفیت ارتباط زناشویی داشت.						
۱۱	ربیز و همکاران	۲۰۱۹	آمریکا	رضایت و نارضایتی رابطه قبل و بعد از مداخله مختصر پایش زوج	۷۴۰ زوج	آزمایشی
نتایج نشان داد زوج هایی که رضایت اولیه پایین تری در مورد نگرانی ها دارند، پیشرفت بیشتری نسبت به افراد با رضایت بالاتر نشان دادند. هیچ ارتباطی بین رضایت زوجین در مورد نقاط قوت و پریشانی آنها قبل یا بعد از مداخله وجود نداشت.						
۱۲	سالنبرگر	۲۰۱۵	آمریکا	استفاده از روایت های زوجین برای پیش بینی کیفیت زناشویی و پاسخ هایی برای درمان آنان	۷۲ زوج	کیفی
هرچقدر کدهایی که از مصاحبه تاریخچه روابط مانند صمیمیت، سلامت روان بیان میکردند مثبت تر بود، رضایت بیشتری را منعکس می کرد.						
۶	سیگرنگ و همکاران	۲۰۱۶	آمریکا	پایش ازدواج: تطبیق و اجرای یک مداخله مختصر برای زوج های نظامی	۳۵ زوج	آزمایشی
بهبود روابط زناشویی و سلامت روان پس از پیگیری یک ماهه						
۱۳	فلمنینگ و کوردوا	۲۰۱۲	آمریکا	پیش بینی رابطه قبلی با کمک برنامه پایش ازدواج	۲۱۰ زوج	طولی
پیگیری در طول مدت ۲ سال نشان دهنده بهبود روابط زوجین بود.						
۱۴	فنتز و تریلینگس گارد	۲۰۱۶	دانمارک	پایش زوج: یک فراتحلیل در اثربخشی ارزیابی و بازخورد در عملکرد زناشویی و فردی سلامت روان زوج ها	۱۲ مطالعه	فراتحلیل
نتایج نشان داد بین پایش ارتباطی زوج و عملکرد رابطه معناداری وجود دارد ولی با سلامت روانی افراد نیازمند تحقیقات بیشتری است.						
۱۵	کوردوا و همکاران	۲۰۰۵	آمریکا	پایش ازدواج: بررسی مداخله پیشگیرانه برای درمان زوجین در معرض خطر زوال زناشویی	۷۴ زوج	آزمایشی
اثربخش بودن برنامه پایش ازدواج برای زوجین در معرض خطر زوال زناشویی از لحاظ ایجاد انگیزه جهت کاهش اضطراب و پریشانی و بهبود روابط سالم، افزایش صمیمیت و پذیرش						
۱۶	کوردوا و همکاران	۲۰۰۱	آمریکا	مصاحبه انگیزشی به عنوان مداخله ای برای زوج های در معرض خطر	۳۱ زوج	آزمایشی
بعد از پیگیری ۱ ماهه نتایج نشان داد که وجود مصاحبه انگیزشی در برنامه پایش ازدواج می تواند به افزایش تاب آوری و پیشگیری از زوال زناشویی کمک کند.						
۱۷	کوردوا و همکاران	۲۰۱۷	آمریکا	در نظر گرفتن نیازهای سلامت روابط در مراقبت اولیه: استفاده از برنامه پایش ازدواج با زوج های نظامی	۳۰ زوج	آزمایشی
با پیگیری یک ماهه بهبود چشمگیری در سلامت روابط زوجین به وجود آمده بود.						
۱۸	گرای و همکاران	۲۰۱۸	آمریکا	توسه تئوری مبتنی بر نقاط قوت خود گزارشی در زوج های خوشحال و پریشان با برنامه پایش ازدواج	۱۱۹ نفر (خانواده و فردی)	کیفی
زوج های پریشان صمیمیت کمتر و بیشتر توجه به جنبه های منفی رابطه خود دارند و بالعکس زوج های راضی تمرکز بیشتر بر نقاط قوت رابطه خود داشتند.						

۱۹	گوردون و همکاران	۲۰۱۹	آمریکا	مطالعه تکمیلی برنامه پایش ارتباط در زوج های کم درآمد در معرض خطر زوال زناشویی	۱۳۱۲ زوج	آزمایشی	۸۹ درصد زوجین از شرکت در مداخله کوتاه مدت و اثربخش بودن آن به جهت تاثیر در بهبود رابطه، کاهش پرخاشگری روانی و جسمی و افزایش صمیمیت راضی بودند.
۲۰	گی و همکاران	۲۰۰۲	آمریکا	تعیین رضایت زناشویی با شرکت در برنامه پایش ازدواج: پیگیری دوساله	۲۹ زوج	آزمایشی	نتایج حاکی از مفید بودن برنامه در سطح روابط زناشویی بعد از دوسال می باشد. همچنین موثر بودن جلسه بازخورد برای پایداری سلامت زناشویی راتأکید می کند.
۲۱	لیسا و همکاران	۲۰۰۶	آمریکا	پایش خانواده: مطالعه یک مداخله مختصر پیرامون بهبود عملکرد خانواده در بزرگسالان	۳۲ خانواده (۲۳ زوج)	آزمایشی	نتایج حاکی از اثربخش بودن برنامه بر بهبود همه ابعاد عملکرد خانواده از جمله افسردگی، اضطراب، پذیرش بود.
۲۲	معصومی و همکاران	۲۰۱۷	ایران	تاثیر برنامه غنی سازی ارتباط زناشویی بر رضایت، صمیمیت و رابطه جنسی زناشویی در زوجین نابارور	۵۰ زوج	آزمایشی	نتایج نشان داد که این برنامه بر هر سه متغیرهای مورد بررسی تاثیر مثبت رو به افزایش داشت.
۲۳	موریل و همکاران	۲۰۱۱	آمریکا	پایش ازدواج: افزایش دسترسی به سلامت زناشویی	۳۳۴ زوج	آمیخته	نتایج نشان داد یک مداخله در بررسی سلامت زناشویی می تواند زوجینی را که دارای رابطه نسبتاً معتدل هستند به درمان سلامت روان جذب کند و برای زوج های در معرض خطر تجدیدنظر شود.
۲۴	موریل و همکاران	۲۰۱۶	آمریکا	بررسی طولانی مدت فرزندپروری مثبت به دنبال مداخله زوج مبتنی بر پذیرش	۱۲۲ زوج	آزمایشی	نتایج حاکی از تاثیر برنامه پایش ازدواج بر پذیرش به خصوص در پدران و فرزندپروری مثبت آنان و ماندگاری این برنامه بعد از مدت ۶ ماه بود.
۲۵	نویدیان و همکاران	۲۰۱۷	ایران	تاثیر برنامه غنی سازی ارتباطی بر کیفیت روابط زناشویی از دیدگاه همسران بیمار ام اس	۸۰ زوج	آزمایشی	نتایج حاکی از بهبود کیفیت ارتباطی زناشویی در گروه آزمایش بود.
۲۶	ودین و اورلی	۲۰۱۰	کانادا	مداخله کوتاه مدت بر اساس مصاحبه انگیزشی در زوجین پرخاشگر	۵۰ زوج	آزمایشی	نتایج نشان می دهد که یک مداخله دوجلسه ای انگیزشی برای پیشگیری پرخاشگری و بهبود عملکرد زوجین می شود.
۲۷	هالفورد و سیمونس	۲۰۰۵	استرالیا	آموزش ارتباط زوج در استرالیا	_____	اقدام پژوهی	متناسب سازی بیشتر برنامه ها بر روی نیازهای فردی زوجین، توسعه برنامه های یادگیری خودمحور.
۲۸	هاوریلنکو و همکاران	۲۰۱۶	آمریکا	قلب تغییر: پذیرش و صمیمیت در مداخله مختصر پایش ازدواج با زوج ها	۲۱۵ زوج	آزمایشی	پس از پیگیری دوساله نتایج نشان داد که تقویت پذیرش و صمیمت نقش مهمی در سلامت روابط زناشویی دارد.

Marriage Enrichment Programs with Marriage Checkup Program: A Systematic Review Study

۲۹	یثون و همکاران	۲۰۱۲	کره جنوبی	تأثیر برنامه غنی سازی روابط زناشویی بر ارتباطات، حل تعارض و رضایت زناشویی در زوج های چند فرهنگی	۶۰ زوج	آزمایشی	نتایج تحقیق تأیید می کند که برنامه های غنی سازی روابط زناشویی در ارتقاء ارتباط و رضایت زناشویی زوجین چند فرهنگی و ایجاد تغییرات مثبت در حل تعارض مؤثر است.
----	----------------	------	-----------	---	--------	---------	--

جدول ۲: بسط و توضیح پژوهش های بررسی شده داخلی

شماره	نام نویسنده یا نویسندگان	سال انتشار	محل پژوهش	عنوان	نمونه	نتایج
۱	ابراهیمی	۱۳۹۰	سنندج	بررسی تأثیر آموزش برنامه غنی سازی ارتباط بر افزایش صمیمیت زوج های هردوشاغل	۳۰ زن	نتایج نشان داد از آموزش برنامه غنی سازی ارتباط می توان در افزایش صمیمیت زوج های هردوشاغل بهره گرفت.
۲	اورکی و همکاران	۱۳۹۱	ارومیه	اثربخشی آموزش برنامه غنی سازی ارتباط بر میزان سازگاری زناشویی دانشجویان متأهل	۳۰ زوج	مهارت غنی سازی روابط، سازگاری زناشویی را افزایش می دهد.
۳	جمالی و همکاران	۱۳۹۳	اسلام شهر	اثربخشی آموزش برنامه غنی سازی ارتباط زناشویی بر وابستگی مهرورزانه زنان	۱۶ زن	آموزش برنامه غنی سازی ارتباط منجر به بهبودی وابستگی مهرورزانه مادران دارای کودک با نشانگان داون شده است.
۴	حسن زاده پشنگ و همکاران	۱۳۹۳	تهران	بررسی اثربخشی آموزش برنامه ارتباط زوج ها بر کیفیت زندگی و صمیمیت زناشویی زنان ناراضی	۴۰ زن	نتایج تأیید می کنند که آموزش برنامه ارتباط زوج-هابر بهبود کیفیت زندگی و صمیمیت زناشویی زنان ناراضی مؤثر است.
۵	حیدرنیا و همکاران	۱۳۹۸	تبریز	اثربخشی آموزش غنی سازی روابط بر اساس مدل انریچ بر افزایش تعهد زناشویی	۲۴ زن	در تبیین نتایج می توان به تأثیر آموزش مهارت های ارتباط زناشویی بر افزایش تعهد زناشویی اشاره نمود.
۶	زارع بهرام آبادی	۱۳۹۳	منوجان کرمان	اثربخشی آموزش برنامه غنی سازی رابطه بر بهزیستی ذهنی کارکنان آموزش و پرورش	۱۲ زوج	نتیجه این بود که آموزش برنامه غنی سازی رابطه با تأثیر مثبت بر بهزیستی ذهنی و کمک به بهبود آن از طریق آموزش همدلی و حل مساله و به خصوص مهارت های مذاکره می تواند رشد بهزیستی ذهنی را در زوجین بهبود بخشد.
۷	شکارچی اسد الهی و همکاران	۱۳۹۸	اسلام شهر	اثربخشی آموزش غنی سازی روابط زوجین مبتنی بر رویکرد هیجان مدار بر کیفیت روابط	۳۰ زن	آموزش غنی سازی روابط زوجین بر کیفیت روابط زناشویی در زنان تأثیر مثبت داشت.

		زنانشویی در زنان مراجعه کننده به مرکز مشاوره			
۸	عیسی نژاد و همکاران	۱۳۹۰	اصفهان	بررسی اثربخشی آموزش غنی سازی روابط بر ارتقای خوش بینی و شادکامی زنانشویی زوجین	۲۰ زوج
مهارت های غنی سازی روابط، خوش بینی و شادکامی زنانشویی را افزایش داده است.					
۹	عیسی نژاد و همکاران	۱۳۸۹	اصفهان	اثربخشی غنی سازی روابط بر بهبود کیفیت روابط زنانشویی زوجین	۲۰ زوج
مهارت های غنی سازی روابط، کیفیت روابط زنانشویی را افزایش می دهد.					
۱۰	قدم پور و همکاران	۱۳۹۶	لرستان	اثربخشی برنامه آموزشی غنی سازی روابط برادرارک رفتارهای ازخودگذشتگی خود و شوهر و تاب آوری ابهام در زنان دانشجو	۳۰ زن
آموزش غنی سازی روابط برافزایش ادراک رفتارهای ازخودگذشتگی و تاب آوری تاثیر معنی داری داشته است.					
۱۱	لورک آقا و همکاران	۱۳۹۶	کرج	اثربخشی برنامه غنی سازی رابطه بر کیفیت زندگی کاری کارکنان	۳۰ نفر
نتایج نشان داد که بین دو گروه آزمایش و گواه پس از اعمال مداخله تفاوت وجود دارد و برنامه غنی سازی رابطه کیفیت زندگی کارکنان را افزایش داده است.					
۱۲	محمدی و همکاران	۱۳۹۵	بجنورد	بررسی کارآیی برنامه غنی سازی ارتباط بر کاهش فرسودگی زنانشویی زوج ها	۲۰ زوج
نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که برنامه غنی سازی ارتباط در کاهش فرسودگی زنانشویی موثر است و از این روش مداخله ای می توان به عنوان یک شیوه کارآمد در بهبود روابط استفاده کرد.					
۱۳	مظهری و همکاران	۱۳۹۵	شهریار	تاثیر برنامه غنی سازی ارتباط بر کاهش تعارضات زنانشویی زوج های هردو شاغل	۲۰ زن
یافته های این پژوهش نشان داد که برنامه غنی سازی ارتباط توانسته بر کاهش تعارضات زنانشویی زوج های هردو شاغل موثر واقع شود.					
۱۴	ندایی	۱۳۹۲	اصفهان	بررسی تاثیر غنی سازی ارتباط زوجی از طریق آموزش خودنظمی هیجانی بر راهبردهای مقابله ای و ابعاد الگوهای ارتباطی زوجین	۱۸ زوج
نتیجه نشان داد که بهبود راهبردهای مقابله ای و الگوی ارتباطی کارآمد زوجین از طریق آموزش تنظیم هیجان به زوجین امکان پذیر است و منجر به غنی سازی روابط بین آنها می شود.					
۱۵	نظری و همکاران	۱۳۹۲	بردسکن مشهد	تاثیر برنامه غنی سازی ارتباط بر سازگاری زنانشویی زوج ها	۱۲ زوج
نتایج نشان داد از این برنامه برای افزایش سازگاری زوجین می توان استفاده کرد.					
۱۶	یاقوتیان و همکاران	۱۳۹۴	مشهد	تاثیر غنی سازی ارتباط بر کاهش دلزدگی زنانشویی والدین کودکان آسیب دیده بینایی	۱۲ زوج
روش مداخله ای غنی سازی ارتباط به عنوان یک روش موثر در کاهش دلزدگی زنانشویی والدین دارای کودک آسیب بینایی و افزایش سطح سلامت خانواده به عنوان یک سیستم پیشنهاد می شود.					

از مجموع بررسی ۴۵ پژوهش علمی ملی و بین المللی ۱۱/۱۱ درصد از متون علمی در قالب پایان نامه ها و ۸۸/۸۸ درصد از متون در قالب مقالات علمی-پژوهشی انجام شده است. از لحاظ توزیع جغرافیایی ۴۴/۴۴ درصد از پژوهش های بین المللی در آمریکا، ۲/۲۲ درصد در کره جنوبی، ۲/۲۲ درصد در استرالیا، ۲/۲۲ درصد در کانادا، ۲/۲۲ درصد در ترکیه، ۶/۶۶ درصد در ایران و ۴/۴۴ درصد در دانمارک انجام شده است. در پژوهش های ملی انجام شده در ایران نیز استان تهران ۸/۸۸ درصد، تبریز ۴/۴۴ درصد، ۶/۶۶ درصد اصفهان، استان مشهد نیز ۶/۶۶ درصد و هر کدام از استان های کردستان، آذربایجان غربی، کرمان، لرستان، البرز ۲/۲۲ درصد رادر برمی گرفت. درخصوص بازه زمانی، تاریخ انتشار و نه تاریخ زمان انجام پژوهش می باشد؛ که براین اساس بیشتر مطالعات بین المللی بین سال های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۹ و بیشتر مطالعات ملی از سال ۱۳۹۵ تا کنون انجام شده است.

به لحاظ بررسی یافته های مربوط به اصول روش تحقیق، ۸/۸۸ درصد پژوهش ها با استفاده از روش کیفی شامل مصاحبه، روایت پژوهی، اقدام پژوهی انجام شده است. ۴/۴۴ درصد پژوهش ها به صورت آمیخته از نوع مصاحبه-آزمایشی و مصاحبه-پیمایشی صورت گرفته است. یک پژوهش نیز با روش فراتحلیل انجام شده است. بیشترین درصد روش تحقیق انجام شده پژوهش ها مربوط به روش کمی با ۸۴/۴۶ درصد بود که عبارتند از: آزمایشی، پیمایشی، علی مقایسه ای و طولی است.

از منظر نمونه های مورد بررسی در پژوهش ها، افراد بین میانگین سنی ۲۰ تا ۷۸ ساله بودند. در این میان نمونه های مورد بررسی شامل: زوجین با ۳۴ مطالعه، خانواده ها با ۲ مطالعه، فردی (زنان یا مردان به صورت جداگانه) با ۹ مطالعه و درمانگران با یک مطالعه و دو پژوهش بدون نمونه انسانی می باشند. در ادامه به منظور پاسخگویی به متغیرهای موثر در برنامه های غنی سازی ازدواج پرداخته شده است.

جدول ۳: متغیرهای بررسی شده پژوهش ها

متغیرها	فراوانی	درصد
کیفیت روابط	۲۳	۲۹/۱۱
کیفیت زندگی	۴	۵/۰۶
رضایت زناشویی	۵	۶/۳۲
سلامت روان	۶	۷/۵۹
انتظارات واقع بینانه	۱	۱/۲۶
مشارکت در امور	۱	۱/۲۶
افسردگی	۲	۲/۵۳
اضطراب	۳	۳/۷۹
استرس شغلی	۱	۱/۲۶
صمیمیت	۷	۸/۸۶
پذیرش	۴	۵/۰۶

بنابراین همانطور که در جدول شماره ۳ مشاهده می شود، برنامه پایش ازدواج و غنی سازی روابط در بهبود کیفیت روابط، صمیمیت و سلامت روان دارای بیشترین فراوانی می باشد. در ادامه، به پاسخ سوال اشتراکات و افتراقات برنامه های غنی سازی ارتباطی با پایش ازدواج پرداخته شد.

جدول ۴: تشابهات برنامه های غنی سازی ارتباط و برنامه پایش ازدواج

(۱)	برای طیف وسیعی از زوجین به کار می روند.
(۲)	جنبه مداخله پیشگیرانه را دارند.
(۳)	به مشارکت کنندگان زمان بیشتری برای اندیشیدن درخصوص روابطشان می دهند.
(۴)	از مفاهیم و نظریه های از پیش تعیین شده برای آموزش مطالب استفاده می کنند.
(۵)	به صورت فردی یا گروهی به کار می روند.
(۶)	به صورت آزمایشی (اثربخشی) قابل استفاده اند.
(۷)	از مهارت های پایه فنون مشاوره استفاده می کنند.

۸) گمنامی زوجین در این برنامه ها باعث می شود زوجین عقاید خود را آزادانه بیان کنند.
۹) امکان ثبت و ضبط فرایندهای تغییر در طول جلسه برای زوجین وجود دارد.
۱۰) وجود جلسات پیگیری به رفع ابهام درخصوص موارد بیان شده در جلسه کمک می کند.
۱۱) هدف هر دو برنامه بهبود روابط زوجین و ارتقاء رضایت زناشویی می باشد.
۱۲) قابل کاربرد و تطبیق با فرهنگ های مختلف را دارا می باشند.
۱۳) قابل انعطاف پذیر بودن فرایند محتوایی برنامه ها در آموزش به زوجین
۱۴) محتوای یادگرفته شده در بهبود ارتباطات زناشویی قابل انتقال به سایر ارتباطات اجتماعی و بکارگیری آن می باشد.

جدول ۵: افتراقات برنامه های غنی سازی ارتباط و برنامه پایش ازدواج

برنامه های غنی سازی ارتباط	برنامه پایش ازدواج
۱) بلند مدت	۱) کوتاه مدت
۲) هزینه مالی بالا	۲) مقرون به صرفه
۳) ارزیابی محدود حوزه های عملکرد زناشویی	۳) ارزیابی گسترده حوزه های ارتباطی و عملکردی زناشویی
۴) عدم نیاز به درمانگر متخصص	۴) نیازمند به درمانگر متخصص
۵) عدم ایجاد انگیزه در مراجعان	۵) انجام مصاحبه انگیزشی با مراجعان
۶) عدم نیاز به مشارکت فعال درمانگر	۶) مشارکت فعال درمانگر درحین جلسه
۷) عدم نیاز به پایش سالانه	۷) نیازمند پایش سالانه روابط
۸) اغلب برنامه ها مورد استفاده برای زوجینی است که روابط وخیم ندارند.	۸) برای تمام سطوح رضایت زناشویی استفاده می شود.
۹) هدف آن اثربخشی بر زوجین است.	۹) هدف آن علاوه بر اثربخشی کشف و وضع پیشنهادهایی برای بهبود روابط است.
۱۰) اغلب تاریخچه روابط (نقاط قوت و نگرانی) را در نظر نمیگیرند.	۱۰) از همان ابتدا نحوه آشنایی و تاریخچه روابط بررسی می شود.
۱۱) درمانگر اقدام به ارائه گزارش عملکرد جلسات به زوجین نمی کند.	۱۱) درمانگر در انتها کار گزارشی جامع از عملکرد زوجین در روابطشان ارائه می دهد.

بحث و نتیجه گیری

هدف این مطالعه، مرور منظم پیشینه پژوهشی برنامه های غنی سازی ارتباطی ازدواج و پایش ازدواج به منظور شناسایی و استخراج متغیرهای موثر، اشتراکات و افتراقات بود. همانطور که در یافته های بررسی ۴۵ پژوهش علمی مشاهده شد، بیشترین فراوانی مربوط به قالب پژوهش با ۸۸/۸۸ درصد برای مقالات علمی پژوهشی بود، از لحاظ توزیع جغرافیایی بالاترین فراوانی با ۴۴/۴۴ درصد مربوط به کشور آمریکا، و سال های بین ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۹ بیشترین آمار مطالعات صورت گرفته را دارا می باشند. در قسمت روش تحقیق ۸۴/۴۶ درصد از مطالعات روش های کمی و از جمله آزمایشی تشکیل می دادند. در ارتباط با متغیرهای تاثیرگذار برنامه های توانمندسازی زوجین از جمله برنامه پایش ازدواج و غنی سازی ارتباط زوج، بیشترین اثرگذاری برنامه ها بر تنظیم روابط با ۲۹/۱۱٪، ایجاد صمیمیت با ۸۶/۸٪ و بهبود سلامت روان با ۷٪/۵۹ می باشد.

در ارتباط با اشتراکات برنامه پایش ازدواج و غنی سازی ارتباطی می توان گفت، این برنامه ها برای طیف گسترده ای از مراجعان زوجی قابل استفاده است. همچنین به علت بکارگیری مداخلات پیشگیرانه در این برنامه ها، می توان از اتفاقات ناگوار همچون طلاق جلوگیری کرد. به طور کلی رویکردهای پیشگیرانه را می توان به سه طبقه تقسیم بندی کرد: پیشگیری اولیه که تلاش فعالانه برای کاهش مشکلات رفتاری و عاطفی و یا حفظ عملکرد مطلوب می باشد. درپیشگیری ثانویه شناسایی، تشخیص و درمان اولیه مشکلات یا پیشگیری از وخیم تر شدن اختلال و سعی در ایجاد عملکرد سالم، هدف اصلی برنامه های پیشگیرانه می باشد. پیشگیری سوم نیز برای زوجینی مورد

استفاده قرار می گیرد که با مشکلات جدی در زندگی زناشویی خود مواجه شده اند؛ زوج درمانی نمونه ای از پیشگیری سوم می باشد. پیشگیری اولیه و ثانویه را می توان برای زوجینی به کارگرفت که نشانه های وخیم از بدکارکردی در روابط زناشویی خود ندارند و یا علائم آن ها بسیار خفیف می باشد. پیشگیری از این علائم موجب تسهیل مراحل گذار مانند ازدواج، ازدواج مجدد یا آشیانه خالی، حل تعارض، تصمیم گیری های اقتصادی و یا سبک فرزندپروری، مقابله در برابر بحران های زندگی و حمایت اجتماعی می گردد (مارکمن، رنیک، استنلی و کلمنتس،^۱ ۱۹۹۳).

از سایر اشتراکات برنامه پایش ازدواج و برنامه های غنی سازی ارتباطی می توان به مشارکت زوجین، داشتن مبنای نظری، بکارگیری مهارت های مشاوره ای، قابلیت انعطاف و کاربردهای گوناگون و همچنین ارتقای کیفیت و رضایت زناشویی اشاره کرد. در واقع زوجین برای رسیدن به ازدواج موفق لازم است رضایت زناشویی بالا را تجربه کنند. بنابراین ازدواجی را می توان موفق نامید که در آن زوجین مهارت های زناشویی لازم را یاد گرفته باشند و یا به دنبال بهبود مهارت های خود با استفاده از برنامه های توانمندسازی زوجین به منظور افزایش رضایت زناشویی زوج و تفاهم باشند (بردباری، فین چام و بیچ،^۲ ۲۰۰۰).

در ارتباط با افتراقات بین برنامه پایش ازدواج و برنامه های غنی سازی ارتباطی نیز باید اشاره کرد، از آنجاکه برنامه پایش ازدواج رویکردی جدید در حوزه توانمندسازی زوجین است، بنابراین خلأها و کمبودهای رویکردهای قبلی را پر کرده و دیدگاه کاربردی تر و مشارکتی تر را در مقابل زوجین در پیش گرفته است. از سوی دیگر به علت تاثیر عوامل مختلف در ارتباطات زناشویی، برنامه پایش ازدواج نگرشی جامع تری به حوزه های ارتباطی زوجین دارد که این امر در کنار کوتاه مدت بودن آن، سبب ایجاد انگیزه و مراجعه سالیانه در زوجین می گردد.

از جمله محدودیت پژوهش حاضر این است که نتایج براساس یافته های اسنادی و پیمایش نظرات است، ممکن است با روش های دیگر جمع آوری اطلاعات نتایج متفاوتی به دست آید. همچنین به علت جدید بودن برنامه پایش ازدواج هیچ مطالعه و پژوهش داخلی در این زمینه وجود نداشت که این امر سبب شد سهم پژوهش های خارجی بیشتر گردد. بنابراین با توجه به نقص های پژوهشی و نظری موجود، پیشنهاد می گردد یافته های حاصل از این مدل جهت مشاوره پیش از ازدواج و تحکیم روابط زوجها مورد استفاده قرار گیرد. پیشنهاد می گردد بسیاری از متغیرهای معرفی شده در برنامه های غنی سازی را در قالب بسته های آموزشی به صورت نرم افزار یا CD برای زوجین تهیه گردد. همچنین پیشنهاد می شود که برای متخصصین حوزه خانواده و زوج درمانگران در جهت رشد و فراگیری چنین برنامه هایی به علت نو و جدید بودن آن، دوره هایی برگزار شود.

منابع

- ابراهیمی، پ؛ ثنایی، ب و نظری، ع.م. (۱۳۹۰). بررسی تاثیر آموزش برنامه غنی سازی ارتباط بر افزایش صمیمیت زوج های هر دو شاغل. *مجله دانشگاه علوم پزشکی کردستان*، ۱۶(۴)، ۳۷-۴۳
- اسعدزاده، س. (۱۳۹۲). *اثربخشی غنی سازی ازدواج مبتنی بر طرح تایمبر تعارض، دلزدگی، صمیمیت زناشویی و پیشرفت تحصیلی دانشجویان زن متأهل* بیرجند. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه بیرجند.
- اکبری امرغان، ح و یوسفخانی، ز. (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین پایبندی مذهبی و رضایت از زندگی. *فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهشنامه تربیتی*، ۱۰(۴۳): ۳۷-۴۸
- اولسون، دیوید اچ. اولسون، ایمی کی (۱۳۸۸). توانایی های خود را بسازید: توانمندسازی همسران، ترجمه کامران نجفی نژاد و منصوره اردشیرزاده، تهران: بهزیستی
- اورکی، م؛ جمالی، چ؛ فرج الهی، م و کریمی فیروز جایی، ع. (۱۳۹۱). اثربخشی آموزش برنامه غنی سازی ارتباط بر میزان سازگاری زناشویی دانشجویان متأهل، *دوفصلنامه شناخت اجتماعی*، ۱(۲)، ۵۳-۶۲
- باهنر، ف؛ کشاورزافشار، ح؛ و صالحی، ک. (۱۳۹۸). تهیه و رواسازی برنامه پایش ازدواج، پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه تهران
- جمالی، ع؛ افروز، غ؛ غ؛ لواسانی، غ؛ و زهراکار، ک. (۱۳۹۳). اثربخشی آموزش برنامه غنی سازی ارتباط زناشویی بر وابستگی مهرورانه زنان. *فصلنامه خانواده پژوهی*، ۱۰(۴۰)، ۵۲۹-۵۴۷

1 Mikman, Renick, Stanley, & Clements

2 Birdary, Fincham, & Beach

- حسن زاده پشنگ، س؛ دبیر مقدم، م؛ شریفیان، م و صفاری نیا، م. (۱۳۹۳). بررسی اثربخشی آموزش برنامه ارتباط زوج ها بر کیفیت زندگی و صمیمیت زناشویی زنان ناراضی از زندگی زناشویی شهر تهران. *مطالعات روان شناختی*، ۱۰(۳)، ۴۷-۷۸
- حیدرنیا، ا؛ فرزانه، ا و امانی، م. (۱۳۹۸). اثربخشی آموزش غنی سازی روابط زوجین براساس مدل انریچ بر افزایش تعهد زناشویی. *مجله پژوهش های نوین روانشناختی*، ۴۵، ۳۹-۵۸
- رحمتی، م. (۱۳۹۷). *اثربخشی مهارت های غنی سازی روابط زوجین مبتنی بر طرح تایم بر سازگاری زنان دارای ازدواج زودهنگام*، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه بجنورد
- زارع بهرام آبادی، م؛ پوزاد، ا؛ سلیمانی، س و جعفری، س. (۱۳۹۳). اثربخشی آموزش برنامه غنی سازی رابطه بر بهزیستی ذهنی کارکنان آموزش و پرورش. *فصلنامه خانواده و پژوهش*، ۲۱، ۲۲-۸
- ساروخانی، ب. (۱۳۹۲). *مقدمه ای بر جامعه شناسی خانواده*. تهران: سروش
- شکارچی اسدالله، ل؛ آزاد، ی؛ میرزمانی، م و بافقی، م. (۱۳۹۸). اثربخشی آموزش غنی سازی روابط زوجین مبتنی بر رویکرد هیجان مدار بر کیفیت روابط زناشویی در زنان مراجعه کننده به مرکز مشاوره. *مجله پیشرفت های نوین علوم رفتاری*، ۴(۳۲)، ۱-۲۴
- قدم پور، ع؛ یوسفوند، ل؛ و رادمهر، پ. (۱۳۹۶). اثربخشی برنامه آموزشی غنی سازی روابط بر ادراک رفتارهای از خود گذشتگی خود و شوهر و تاب آوری ابهام در زنان دانشجو. *مجله مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۲۴، ۱۴۲-۱۲۳
- عدالتی شاطری، ز. (۱۳۸۸). *بررسی اثربخشی طرح تایم (غنی سازی ازدواج) بر رضایت زناشویی دانشجویان متاهل*، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه فردوسی مشهد
- عیسی نژاد، ا؛ احمدی، ا و اعتمادی، ع. (۱۳۸۹). اثربخشی غنی سازی روابط بر بهبود کیفیت روابط زناشویی زوجین. *مجله علوم رفتاری*، ۴(۱)، ۹-۱۶.
- عیسی نژاد، ا؛ احمدی، ا؛ بهرامی، ف؛ باغبان، ا و شجاع حیدری، م. (۱۳۹۰). بررسی اثربخشی آموزش غنی سازی روابط بر ارتقای خوش بینی و شادمانی زناشویی زوجین. *فصلنامه پژوهش نوین روانشناختی*، ۶(۲۱)، ۲۹۸-۳۱۹
- لورک آقا، ز؛ نظری، ع.م؛ و رسولی، م. (۱۳۹۵). اثربخشی برنامه غنی سازی روابط بر کیفیت زندگی کاری کارکنان. *دوماهنامه سلامت کاربران*، ۱۴(۱)، ۱۵۶-۱۶۴
- محمدی، م؛ سلیمی، آ؛ زهراکار، ک؛ داورنیا، ر و شاکرمی، م. (۱۳۹۵). بررسی کارآیی برنامه غنی سازی ارتباط بر کاهش فرسودگی زناشویی زوج ها. *نشریه روان پرستاری*، ۴(۳)، ۸-۱۶
- مظهری، م؛ زهراکار، ک؛ شاکرمی، م؛ داورنیا، ر و عبدا...زاده، ع. (۱۳۹۵). تاثیر برنامه غنی سازی ارتباط بر کاهش تعارضات زناشویی زوج های هردوشاغل. *مرکز تحقیقات مراقبتهای پرستاری دانشگاه علوم پزشکی ایران*، ۲۹(۱۰۲)، ۳۲-۴۴
- ندایی، ع. (۱۳۹۲). *بررسی تاثیر غنی سازی ارتباط زوجی از طریق آموزش خودنظمی هیجانی بر راهبردهای مقابله ای و ابعاد الگوهای ارتباطی زوجین*، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان
- نظری، ع.م؛ طاهری راد، م و اسدی، م. (۱۳۹۲). تاثیر برنامه غنی سازی ارتباط بر سازگاری زناشویی زوج ها. *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۴(۴)، ۵۲۸-۵۴۲
- نوابی نژاد، ش. (۱۳۹۷). *مشاوره ازدواج و خانواده درمانی*، تهران: انتشارات انجمن اولیا و مربیان
- یاقوتیان، م؛ سلیمانیان، ع.ا و بخشی، م. (۱۳۹۴). اثربخشی غنی سازی ارتباط بر کاهش دلزدگی زناشویی والدین کودکان آسیب دیده بینایی. *مجله تعلیم و تربیت استثنایی*، ۱۵(۵)، ۲۸-۳۴
- Batik, M. & Kalkan, M. (2019). The Impact of "Marital Relationships Enrichment Program for Couples in the Period of Transition to Parenthood" on Marital Satisfaction. *Journal of the Human and Social Science Researches*, 8, 1346-1366
- Bradbury TN, Fincham, FD. & Beach, SRh. (2000). Research on the nature and determinants of marital satisfaction. *Journal of marriage and family*. 62,964-980.
- Bradford, K, Mock DJ, & Wade S. (2015). It Takes Two? An Exploration of Processes and Outcomes in A Two-Session Couple Intervention, *Journal Of Marital And Family Therapy*, 43(3), 423-437
- Cigrang, JA, Cordova JV, Gray, Tatiana D. Najera, E, Hawrilenko, M, Crystal, Pinkley M, hew. N, JoLyn T, & Kristen R. (2016). The Marriage Checkup: Adapting and Implementing a Brief Relationship Intervention for Military Couples, *Cognitive and Behavioral Practice*, 23(4), 561-570
- Córdova, JV, Scott RL, Dorian M, Mirgain S, Yaeger D, & Groot A. (2005). The marriage checkup: A motivational interviewing approach to the promotion of marital health with couples at-risk for relationship deterioration. *Behavior Therapy*.301-310.
- Córdova, JV, Warren LZ, & Gee CB. (2001). Motivational interviewing as an intervention for atrisk couples. *Journal of Marital and Family Therapy*.27(3):315-326.
- Cordova, J. V. (2014). *The Marriage Checkup practitioner's guide: Promoting lifelong relationship health*. Washington, DC: American Psychological Association.

Marriage Enrichment Programs with Marriage Checkup Program: A Systematic Review Study

- Cordova, JV, Cigrang, J, Gray TD, Najera E, Havrilenko M, Crystal P, Matthew N, JoLyn T, & Kristen, R. (2017). Addressing Relationship Health Needs in Primary Care: Adapting the Marriage Checkup for Use in Medical Settings with Military Couples, *Journal of Clinical Psychology in Medical Settings*, 24, 259-269
- Darling, EV. (2016). *The Before Baby Relationship Checkup: A Couples-based Intervention to Reduce Relationship Risk Factors for Perinatal Depression and Anxiety*, Clark University.
- Dargahi, Sh. Rezaiee A, Ghasemi J, R, & Khorasani, AH. (2017). The effect of relationship enhancement approach training on job stress and quality of marital relationship among municipality staffs, *Journal of Occupational Health and Epidemiology*, 26, 199-206
- Dinkmeyer, JR. (2007). A Systematic approach to marriage education. *The Journal of Individual Psychology*, V. 63, No. 3, P, 315-323.
- Doss, BD, McKenzie, K. Kathryn, M, Nowlan. & Karen, R. (2019). Maintenance of Gains in Relationship and Individual Functioning Following the Online OurRelationship Program, *Behavior Thrpy*, 50, 73-86.
- Erwin, BR. (2008). *A Comparison of the Marriage Checkup and Traditional Marital Therapy: Examining Distress Levels at Intake for Student Couples*, Brigham Young University.
- Evans, AL, Cigrang JA, Grey, TD, Cordova JV, Najera E, Pace RS, Fields, AD, Glotfelter M. A., Mitchell JA, & Tatum J. (2016). Evaluation of a Brief Marriage Intervention for Internal Behavioral Health Consultants in Military Primary Care. *Journal of Clinical Psychology in Medical Settings*, 24, 259-269
- Fentz, HN, & Trillingsgaard T. (2016). Checking up on couples—a meta-analysis of the effect of assessment and feedback on marital functioning and individual mental health in couples, *Journal of marital and family therapy*, 43(1), 31-50.
- Fleming, CJE, & Cordova JV. (2012). Predicting relationship help seeking prior to a marriage checkup. *Family Relations*, 61, 90–100.
- Gee, CB, Scott RL, Castellani AM, Cordova JV. (2002). Predicting 2-year marital satisfaction from partners' reaction to a marriage checkup. *Journal of Marital and Family Therapy*, 28,399-408.
- Giddens A, Duneier M, Appelbaum RP, & Carr D. (2000). *Introduction to sociology*. New York: WW Norton.
- Gordon, KC, Cordova JV, Roberson, Patricia NE, Miller M, Gray T, Katherine AL, Matt H, & Kerri, M. (2019).An Implementation Study of Relationship Checkups as Home Visitations for Low-Income At-Risk Couples, *Family Process*, (58).1, 247-265.
- Gray, T, Cordova JV, Matt H, Taylor D, & Sollenberger, JW. (2018). The Path of Emotional Least Resistance: Developing Theory Based on the Self-Reported Strengths of Happy and Distressed Couples in the Marriage Checkup, *Journal of Relationships Research*, 9, e5, 1–9.
- Halford, W.K, & Simons M. (2005). Couple Relationship Education in Australia, *Family Process*, 44(2), 147-158.
- Havrilenko, M, Gray TD, & Cordova JV. (2016).The Heart of Change: Acceptance and Intimacy Mediate Treatment Response in a Brief Couples Intervention. *Journal family Psychol*, 30(1):93 -103.
- Lambert, NM, & Dollahitr DC. (2006). How religiosity helps couples prevent, resolve, and overcome martial conflict. *Family Relation*, 55:439-449.
- Markman, H. J., Renick, M. J., Stanley, S. M. & Clements, M. (1993). Preventing marital distress through communication and cinflict manangement training: A 4and 5year follow-up. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 61, 70-77.
- Morrill, MI, & Córdoba JV. (2011). *Building Intimacy Bridges: From the Marriage Checkup to Integrative Behavioral Couple Therapy*. In: Gurman A, editor. Clinical Casebook of Couple Therapy. New York: Guilford Press; pp. 331–354.
- Morrill, MI, Fleming CJE, Harp AG, Sollenberger JW, Darling EV, & Cordova JV. (2011). The Marriage Checkup: Increasing access to marital health care. *Family Process*, 50, 471–485.
- Navidian, A, Rezaee N, Baniasadi F, & Shakiba M. (2017). Effect of a Couples' Relationship Enrichment Program on the Quality of Marital Relationships from the Perspective of Spouses of Patients with Multiple Sclerosis, *Journa Issues in Mental Health Nursing*,38, 423-437.
- Olson, DH, Larson, PJ, & Olson-Sigg, A. (2009). Couple checkup: Tuning up relationships. *Journal of Couple and Relationship Therapy*, 8, 129–142.
- Reyes, LM, Lenger KA, Rauer A, Roberson PNE, Cordova JV, Gray, T, & Gordon KC. (2019). Consensus and relationship distress before and after a brief couples' intervention. *Journal of Family Psychology*, 43.
- Sandelowski, M. (2004). Using qualitative research. *Qualitative Health Research*, 14(10), 1366–1386.
- Segrin C, & Flora J. (2005). Family communication. London: Lawrence Erlbaum associates publishers.
- Sollenberger, Julia W. (2015). *How did you know? Using couples' narratives to predict marital quality and treatment response*, Clark University.
- Woodin, EM, O'Leary KD. (2010). A brief motivational intervention for physically aggressive dating couples. *Prevention Science*, 11, 371–383.
- Yeun, YR, & Soo Y. (2012). Effects of a Marital Relationship Enrichment Program on Communication, Conflict Resolution, and Marital Satisfaction in Multicultural Couples, *Korean Acad Psychiatr Ment Health Nurs*; 21(3):250-261.